

си ужасно изстѣпленіе, испищѣ, като звѣрь, впуснѣ ся връзъ оваланныйтѣ въ кръвы трупѣ на чедото си, и като по-
клекиѣ, зе да лочи и да лиже като пестъ
кръвѣтъ на чедото си. А слѣдъ малко
скокиѣ пакъ, дръпнѣ главѣтъ на дѣте-
то за космѣтъ, растърси іѣ и іѣ пока-
за на множеството като выкаше: „его
милосердіето на императора.“

Русецѣтъ чиновникѣ заповѣда пакъ да
грѣмѣтъ. А младыйтъ Полякѣ ся об-
раща къмъ него, и като му посочва
юмрукѣтъ си, казува му по Рускы; ще
каже че сте злодѣйци, защото грѣмите
връзъ жены и дѣца. И распаленъ отъ
това, внуша ся като піянь връзъ топѣтъ,
и като го сграбчева, туря растреперанъ
гърдытъ си на топѣтъ на устата. Топ-
чѣята, като държеше въ рѣкѣ пупалѣтъ
запаленъ,— Тѣй ли ти ся струва, каз-
ва му, че ще въспрѣшь исходѣтъ на гюл-
лето? Иди на гарванѣтъ, погубелнико!
и подпали. За добръ честь *азлякѣтъ* на
топа пламѣк и угаснѣ тутакъ си безъ
да проработи на вѣтрѣ, и тѣй не грѣ-
мѣ. А полякѣтъ юнакъ сѣдеше еще
живъ на устата на топа, и сякашъ че
неговото тамъ присѣтствіе въспрѣ орѣ-